

τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἐδάφει καὶ θερμοῖς δάκρυσιν καὶ λιπαραῖς δεήσεσιν ἐξαιτησάμενος ἔλεον καὶ οἰκονομίαν καὶ θεραπείαν τοῦ πράγματος, μόλις ἐδυσώπησεν ἡμᾶς ἐπικαμφθῆναι ταῖς αὐτοῦ παρακλήσεσιν, ἀφορῶντας εἰς τὸν ἐπικείμενον αὐτῆς κίνδυνον κατὰ ψυχὴν κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρηματίσαντας προστάτας τῆς Ἐκκλησίας εἰς οἰκονομίαν μᾶλλον τραπέντας ἐν τοῖς τοιούτοις. Δύο γὰρ κακῶν προκειμένων αἰρετέον τὸ μετριώτερον καὶ ὁ τῆς οἰκονομίας λόγος οὐδενὶ τῶν συνετῶν ἀπήρесе κατὰ τὸν μέγαν τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλον.

Ὁ δὲ ἔνεκεν καὶ ἡμεῖς λόγοις οἰκονομίας καὶ συγκαταβάσεως χρησάμενοι οὐκ ἀνάσχετον ἡγησάμεθα παριδεῖν αὐτὸν ἀθεράπευτον, ἀλλ' ἐλέει τῆς Ἐκκλησίας δεῖν ἔγνωμεν συγχωρῆσαι αὐτοῖς τὸ ρηθὲν συνοικέσιον καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ ῥηθεὶς Μαυρουδῆς ἔχῃ ἄδειαν λαβεῖν εἰς γυναικα τὴν διαληφθεῖσαν Μαρίαν καὶ στεφανωθῆναι ἐκείνην ἐκκλησιαστικῶς μηδενὸς ἐναντιουμένου ἢ ἀντιλέγοντος. Τὸ δὲ τοιοῦτον συνοικέσιον οἰκονομικῶς μόνοις τοῖς ῥηθεῖσι προσώποις συνεχωρήσαμεν διὰ τὰς ῥηθείσας περιστάσεις καὶ τὸν προφανῆ κίνδυνον, οὐ μὴν δὲ καὶ ἑτέροις παραχωροῦμεν ποτὲ τὸ τοιοῦτον γενέσθαι».

416α

1723-1822. Διοικητικά καὶ νοταριακά ἐγγράφα. Νάξος, Σαντορίνη.

Ἄ. Μ α ρ ο υ λ ῆ ς, «Ναξιακά ἐγγράφα (1723-1883)», *ΕΕΚΜ* 4 (1964), σ. 401-407 αρ. 1-2, σ. 408-414 αρ. 4-9, σ. 416-420 αρ. 13-15, σ. 421-427 αρ. 17-20.

417

1723-1844. Ιδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφον καὶ διαταγή τοῦ Ὀθωμανοῦ διοικητῆ τῆς Ρόδου καὶ Σποραδῶν. Νίσυρος.

Ν. Σ α κ ε λ λ α ρ ῖ δ η ς, «Παναγία Σπηλαιή», *Νισυριακά* 6 (1978), σ. 134-135.

418

1723-1883. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Αλώνη, Παραδείσι (Μικρά Ασία).

Δ. Π ο λ έ μ η ς, «Βούργαρο καὶ Παραδείσι: Δύο ἀνδριώτικα μετόχια στὴν Ἀλώνη», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 6 (1986-1987), σ. 60-69 αρ. 1-9, σ. 75-81 αρ. 13-21, σ. 83-88 αρ. 23-32, σ. 90-91 αρ. 34-35, σ. 96 αρ. 37, σ. 105-106 αρ. 42-43, σ. 118 αρ. 50, σ. 140 αρ. 69.

418α

1724. Αφιερώσεις ακινήτων. Λευκωσία.

Γ. Καργώτης, «Ἡ Μονὴ Παλουριωτίσσης», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 13 (1949), σ. 59, 75.

419

1724. Μαρτυρικό. Κίμωλος.

Ν. Κεφαλληνιάδης, «Χρονικὸν τῶν κατὰ τῆς Κιμῶλου (Argentiera) πειρατικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τὸν 17°-19° αἰῶνα», *Κιμωλιακά* 4 (1974), σ. 85-86.

420

1724. Ἰδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς Ἱ. Μ. Παναγίας Ξεχωριανῆς Μαρπήσσης», *Παριανὰ* 11 (1983), σ. 14-15.

421

1724-1816. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Ἄργος, Επίδαυρος, Κωνσταντινούπολη.

Γ. Χώρας, *Ἡ Ἱ. Μ. Παναγίας τῶν Ταξιαρχῶν Ἐπιδάουρου*, Ἀθήνα 1991, σ. 66, 81, σ. 84-88 αρ. 1-6, σ. 299-300 αρ. 9.

422

1726. Μίσθωση ἔργου. Ἱ. Μ. Ἐηροποτάμου (Ἅγιο Όρος).

Β. Παπαγεωργίου, Α. Πετρονώτης, «Ο ἀπογραφικὸς κατάλογος 1885 τοῦ Ἁγίου Όρους καὶ οἱ τεχνίτες τοῦ, κυρίως οἰκοδόμοι (πρόδρομη ανακοίνωση)», *Ἐκ Χιονάδων* 8 (2005), σ. 26-27.

423

1726-1828. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Βερσίτσι, Καλάβρυτα, Λιβάρτζι (Αχαΐα).

Ν. Σακελλαρόπουλος, *Τὸ Βερσίτσι καὶ τὰ μνημεῖα τοῦ (τοπωνύμια - ὀνόματα - ἐπώνυμα - παρεπώνυμα - ἐγγράφα)*, Ἀθήνα 1972, σ. 76-78, αρ. 1-2 (= Γ. Παπανδρέου, *Καλαβρυτινὴ ἐπετηρὶς ἥτοι πραγματεία περὶ τῆς ἱστορικῆς τῶν Καλαβρύτων ἐπαρχίας*, Ἀθήνα 1906, σ. 323, αρ. 1-2), σ. 78-79 αρ. 3-4 (= Ν. Σακελλαρόπουλος, «Σελίδες τοπικοῦ λαϊκοῦ δικαίου ἀπὸ τὴν τουρκοκρατία καὶ λίγο μετὰ τὴν ἐπανάσταση. Ἀνέκδοτα ἐγγράφα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

